

ASSURANDØRERNES GAARD

1959

*Et hjem for ældre veltjente forsikringsfunktionærer
og enker efter sådanne*

På Assurandør-Societetets årsmøde i marts 1930 fremsatte formanden, dr. polit. Jens Pedersen, den tanke at tilvejebringe et alderdomshjem for forsikringsfunktionærer og enker efter sådanne, i hvilket de pågældende kunne få lejligheder af passende størrelse til lav leje, eventuelt helt gratis. Da den fremsatte tanke blev modtaget med velvilje på selve mødet, bestemte Assurandør-Societetets komité sig til at nedsætte et udvalg til at tage sig af sagen. Udvalget skulle bestå af 5 medlemmer, hvoraf komiteen valgte de 3, medens man opfordrede Forsikringsforeningen til at besætte de 2 øvrige poster i udvalget, som herefter kom til at bestå af direktørerne Fr. Grønvald, Jens Pedersen og W. Witzke, valgt af Assurandør-Societetets komité, og P. Lønborg og Chr. Magnussen, valgt af Forsikringsforeningen. På sit første møde d. 13. oktober 1930 valgte udvalget dir. Jens Pedersen til formand og dir. P. Lønborg til næstformand.

Skønt udvalget gennem de følgende år gjorde et stort og ihærdigt arbejde for at skaffe det fornødne økonomiske grundlag for planens gennemførelse, viste det sig imidlertid umuligt at nå det mål, man havde sat sig, og i begyndelsen af 1934 meddelte udvalget Assurandør-Societetets og Forsikringsforeningens hovedbestyrelse, at man måtte opgive planen i sin foreliggende form,

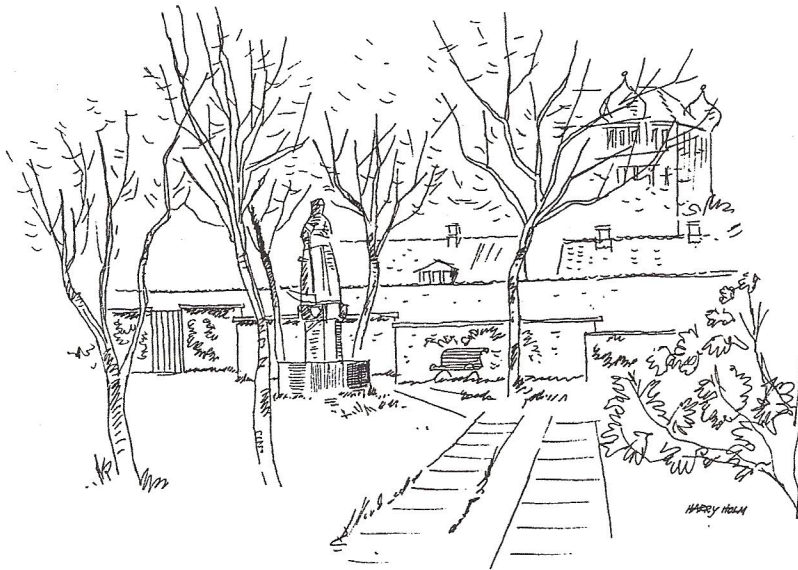
men henstillede til de to organisationer eventuelt at søge en ny-ordning gennemført på andet grundlag.

For i første række at søge dette spørgsmål afklaret blev udvalget herefter reorganiseret, idet Assurandør-Societetets komité i stedet for dr. polit. Jens Pedersen, som d. 25. januar 1934 var afgået ved døden, nyvalgte dir. F. Løppenthien, der kort forinden var tiltrådt som formand for komiteen, medens Forsikringsforeningen nyvalgte direktørerne Max Nielsen og H. W. Sprechler samt daværende assistent Lorentz Petersen.

Den 1. juni 1934 afholdt udvalget sit første møde under for-sæde af direktør Løppenthien, som kort tid efter valgtes til for-mand. Der var i udvalget enighed om, at tanken om oprettelsen af et alderdomshjem for veltjente forsikringsfunktionærer ikke burde opgives, og der rettedes straks henvendelse til alle, som tidligere havde givet tilsagn om støtte, for at skabe klarhed over, i hvilket omfang disse tilsagn fortsat stod ved magt.

Når det oprindelige udvalg måtte opgive, skyldtes dette ikke mindst, at man havde løfte om en gratis byggegrund til en værdi indtil 100.000 kr., såfremt visse forudsætninger blev opfyldt, men da dette ikke skete, bortfaldt dermed løftet om grunden, og det nye udvalg stod frit; rundspørget havde imidlertid vist, at de øvrige tilsagn i alt væsentligt blev fornyet, og man fandt det da forsvarligt så snart som muligt at igangsætte det praktiske arbejde, idet der var enighed om, at såfremt en passende grund kunne findes, burde man selv opføre en ejendom, hvorved man kunne skabe den til det specielle formål mest hensigtsmæssige bygning.

Ikke mindst i betragtning af, at ejendommen hovedsagelig skulle beboes af ældre mennesker, ville det ved valg af grunden være ønskeligt, at den var centralt beliggende i frie omgivelser, men dog samtidig i bekvem nærhed af et passende butikskvarter. Man fandt og fik på hånden 2 grunde, som i alt væsentligt op-

PARTI FRA HAVEN

fyldte disse krav, nemlig én på Enveloppevej på Amager og én ved Korups Have bag Søndermarken. Valget faldt på sidstnævnte grund, hvorpå man i 1937 fik skøde.

Under udvalgets videre arbejde forlod man den oprindelige tanke om stiftelse af et aktieselskab til fordel for oprettelsen af en selvejende institution, hvis grundfond skulle være de givne tilsagn om aktietegning. Udvalget fandt det endvidere en lykkeligere løsning at indrette ejendommen med en række selvstændige lejligheder frem for som en egentlig stiftelse, og på formandens initiativ gennemførtes da den idé, at selskaber og andre interesserede kunne »købe« en lejlighed for den anslåede huslejes kapitaliserede værdi mod til gengæld at få ret til overfor institutionens bestyrelse at indstille, til hvem den pågældende lejlighed skal

overlades som fribolig. Denne idé, som ikke mindst takket være formandens energiske arbejde slog stærkt an, var den løftestang, som fik indsamlingen af de nødvendige midler i gang og dermed skaffede det solide økonomiske grundlag for planens endelige virkeliggørelse. Institutionen fik samtidig sit blivende navn »Assurandørernes Gaard«.

Udvalget udskrev i 1937 en arkitektkonkurrence om tegninger til Assurandørernes Gaard, og arkitekt Ib Lunding vandt denne konkurrence med tegningerne til en ejendom i 2 blokke, indeholdende 80 lejligheder, nemlig 40 1 vær., 30 2 vær. og 10 2 vær. + kammer. Udgifterne hertil var projekteret til ca. 1.100.000 kr.

I foråret 1939 opnåedes byggetilladelse, og man havde planlagt ejendommens færdiggørelse det følgende forår, men krigs-udbruddet vanskeliggjorde materialesituationen, og først d. 20. sept. 1940 kunne indvielsen af den ved sin arkitektur så særprægede ejendom finde sted.

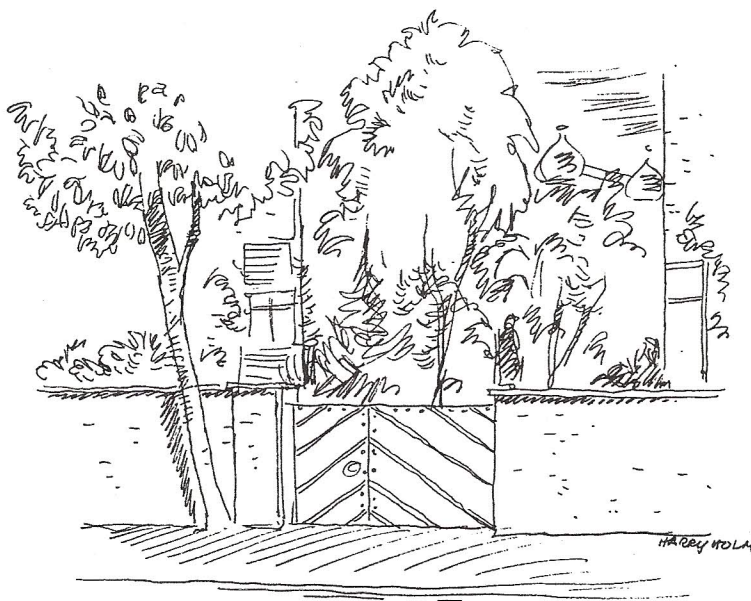
Færdiggjort havde Assurandørernes Gaard kostet ca. 1,2 mill. kr., som var finansieret ved gaver på ca. 200.000 kr., en grundfond på 90.000 kr. og et 1. og 2. prioritetslån på hhv. 600.000 og 300.000 kr., optaget i en række forsikringsselskaber.

Gårdens egenkapital tillod på dette tidspunkt kun, at 17 af lejlighederne benyttedes som friboliger, medens de resterende lejligheder af hensyn til økonomien måtte søges udlejet på sædvanlig måde i det frie marked. Boligknapheden var imidlertid stadig et ukendt begreb, og ved indvielsen havde det kun været muligt at udleje 22 af lejlighederne. Skønt den årlige leje for en 2 vær. lejlighed var 1.275–1.440 kr. og for en 2½ vær. 1.580–1.660 kr., så bestyrelsen sig nødsaget til fra den 1. april 1941 at nedsætte disse lejer med ca. 10 %, og først herefter kunne det til protokollen for et bestyrelsesmøde den 14. august 1941 oplyses, »at alle lejligheder var udlejet indtil d. 1/10«.

I årene, der fulgte, fik problemet modsat fortegn, idet lejelovgivningens opsigelsesforbud i vidt omfang hindrede lejlighedernes frigørelse til deres egentlige formål. Det er dog lykkedes gradvis at udvide antallet af friboliger, og efter at samtlige lejligheder er blevet »købt«, benyttes i dag de 60 af ejendommens 80 lejligheder som friboliger.

Udover de beløb, som selskaberne har indbetalt for lejligheder, og som gaver iøvrigt, er Gården ejer af 2 særlige fonds.

Fra udvalgets og senere bestyrelsens side havde det stedse været ønsket, at så vide kredse som muligt inden for forsikringsverdenen kom til at bidrage til opgavens løsning. Efter at der kun var et fåtal lejligheder tilbage at købe, vedtog bestyrelsen derfor i 1948 at oprette fonden for »Gårdens venner«, således

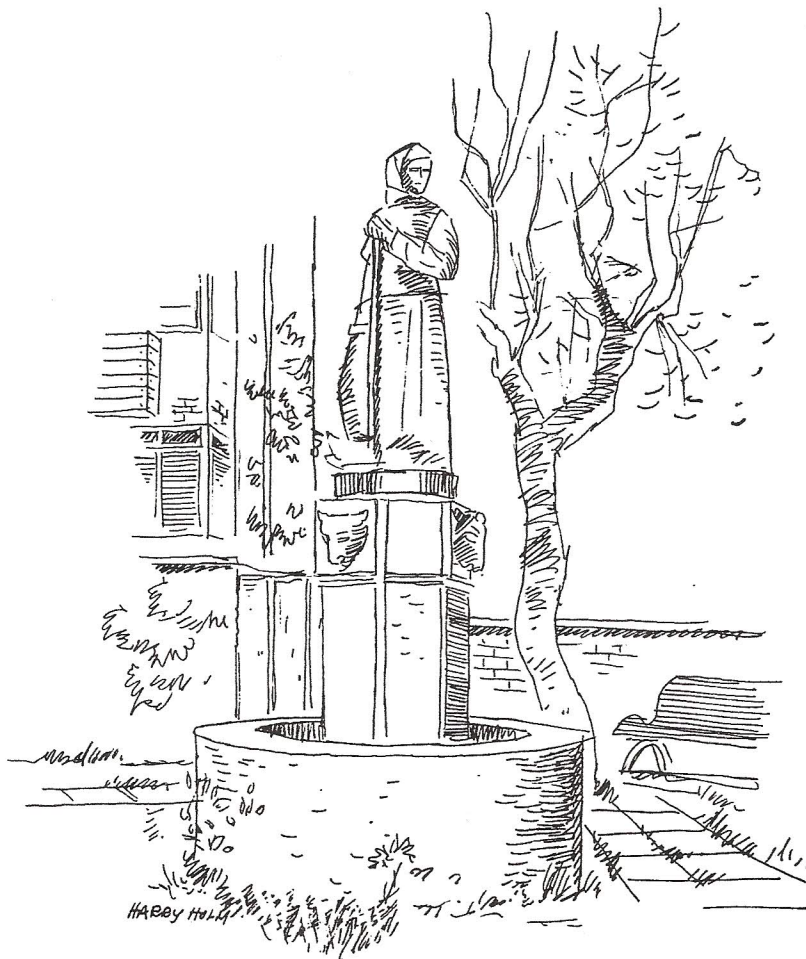

INDGANG TIL HAVEN

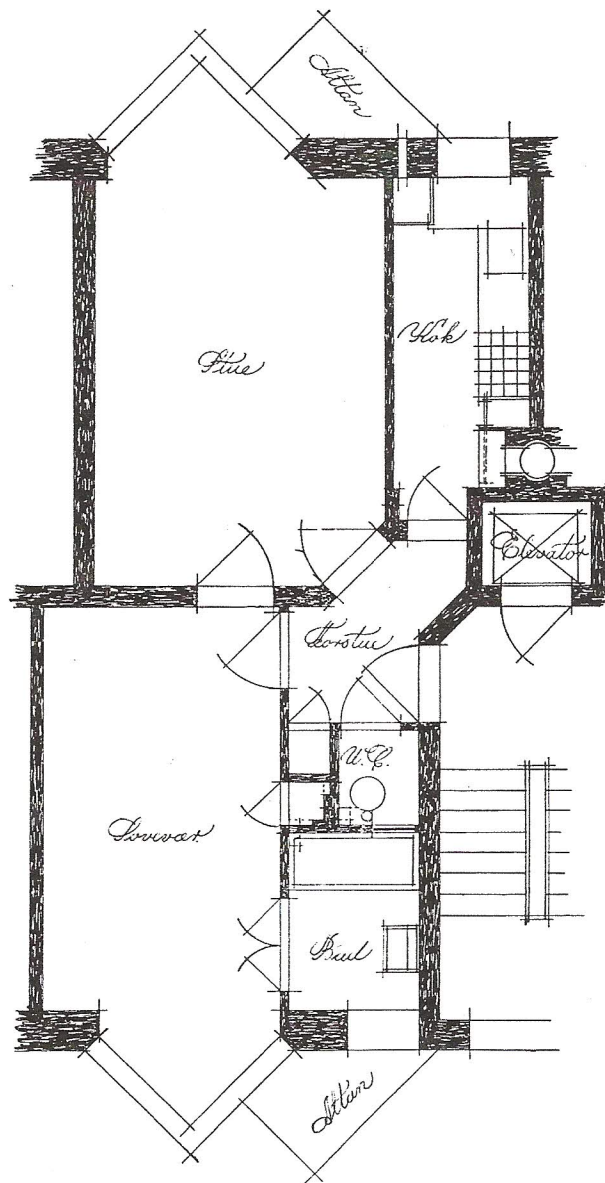
at selskaber og enkeltpersoner stadig ville have mulighed for at bidrage til Gårdens fortsatte trivsel. Fra en beskeden start er fonden, ikke mindst takket være de årlige faste bidragsydere, vokset til et beløb, som ved udgangen af 1958 androg ca. kr. 180.000.-.

Til Gårdens anden fond, »Gavefonden af 1955« har – omend indirekte – endnu videre kredse bidraget. I 1953 meddelte bestyrelsen for Krigsforsikringsforbundet for Privat Indbo, at man havde afsat et beløb til dækning af yderligere omkostninger, som selskaberne måtte have haft. Da de pågældende selskaber imidlertid næppe havde regnet med dækning af disse omkostninger, havde bestyrelsen overvejet muligheden for at lade midlerne tilflyde Assurandørernes Gaard, såfremt Gården kunne opnå de berettigede selskabers samtykke. Takket være den interesse, som Gården nyder i vide kredse, lykkedes det at realisere tanken, og i 1955 kunne Gården modtage det beløb på ca. 90.000.- kr., for hvilket »Gavefonden af 1955« oprettedes.

Indtægterne af disse to fonds har det hidtil været muligt at benytte til forøgelse af fondsbeholdningerne, idet udgifterne til Gårdens drift har kunnet afholdes ved hjælp af dels renteindtægten af den egentlige gavefond, dels indtægten fra de lejligheder, som fortsat er udlejet på sædvanlig måde, og dels det mindre bidrag, som også friboligernes indehavere i de første år har måttet betale. Disse lejeindtægter var endog i institutionens første år af en sådan størrelsesorden, at det var bestyrelsen muligt at afdrage ekstraordinært på prioritetslånene. 2. prioriteten, som skulle afdrages over 30 år efter den 1/10-1940, blev endelig indfriet allerede i 1947, og på 1. prioriteten, som er afdragsfri til 1970, er ekstraordinært afskrevet 15 % eller 90.000.- kr. Med hensyn til nærmere oplysninger om den økonomiske status kan man iøvrigt henvise interesserede til institutionens regnskaber.

BRØNDEN I ASSURANDØRERNES GAARD

LEJLIGHEDSPAN FRA ASSURANDØRERNES GAARD

Målet har imidlertid været, at friboligerne – bortset fra varmebidrag – skal være helt gratis, og takket være den gradvise stabilisering af økonomien, gennem nye bidrag og ikke mindst gennem det rygstød man har fået i kraft af de to nævnte fonds, er forholdet nu det, at indehaverne af friboligerne slet ingen leje betaler. Når alle lejlighederne er blevet til friboliger, vil indtægterne af de to fonds være af væsentlig betydning, men dog ikke fuldt tilstrækkelige for institutionens drift, særligt må man erindre, at man – som nævnt – i 1970 skal påbegynde afdrag på 1. prioriteten.

Der vil således fremover være behov for en fortsat interesse og støtte, således at man kan muliggøre en lykkelig afrunding af de første 25 års arbejde. Løsningen af de hermed forbundne problemer vil være en af de fornemste opgaver for Gårdens bestyrelse i de kommende år.

Bestyrelsen.

